

Arrest

**nr. 345 387 van 23 april 2026
in de zaken RvV X en X / VIII**

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. KAYIMBA KISENGA
Auguste Reyerslaan 106
1030 BRUSSEL**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, op 2 januari 2026 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Asiel en Migratie van 22 december 2025 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) en van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Asiel en Migratie van 22 december 2025 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 februari 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 maart 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. CLAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DARESHOERI, die loco advocaat P. KAYIMBA KISENGA verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker verklaart sinds 20 december 2025 op het Belgisch grondgebied te vertoeven.

1.2. Op 22 december 2025 wordt verzoeker op heterdaad betrap op feiten van winkeldiefstal door de politie van Brussel Hoofdstad Elsene

1.3. Verweerder treft op 22 december 2025 een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Dit is de eerste bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“Betrokkene werd gehoord door de politie van PZ Brussel Hoofdstad Elsene op 22.12.2025 en in deze beslissing werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de Heer, die verklaart te heten:

naam: [T. T.]

voornaam: Beni

geboortedatum: [...]

geboorteplaats: [...]

nationaliteit: Congo (Dem. Rep.)

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten; De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum/verblijfstitel op het moment van zijn arrestatie.

3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden; Volgens het administratief verslag opgesteld door de politiezone van PZ Brussel Hoofdstad Elsene op 22.12.2025 werd de betrokkene op heterdaad betrapt op feiten van winkeldiefstal. Gezien de ernst van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene verklaart niet een gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben. Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken.

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene kan niet aantonen sinds wanneer hij in België verblijft. Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15.12.1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

Artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een bedreiging voor de openbare orde.

Volgens het administratief verslag opgesteld door de politiezone van PZ Brussel Hoofdstad Elsene op 22.12.2025 werd de betrokkene op heterdaad betrapt op feiten van winkeldiefstal.

Gezien de ernst van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen² om de volgende redenen:

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

Er bestaat een risico op onderduiken, zie motivatie artikel 74/14, 1° in het luik 'bevel om het grondgebied te verlaten'.

Betrokkene is een bedreiging voor de openbare orde, zie motivatie artikel 74/14, 3° in het luik 'bevel om het grondgebied te verlaten'.

Betrokkene verklaart dat hij wegens politieke redenen niet kan terugkeren naar zijn land van herkomst. We stellen dus vast dat betrokkene met zijn uiteenzetting geen schending van artikel 3 EVRM aantoont. Om tot een schending van artikel 3 EVRM te kunnen besluiten, dient hij aan te tonen dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in Congo een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering en onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Het louter ongestaafd aanvoeren van een vermeende schending van artikel 3 EVRM kan niet volstaan.

Vasthouding

[...]

1.4. Eveneens op 22 december 2025 legt verweerder een inreisverbod (bijlage 13sexies) van drie jaar op.

Dit is de tweede bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"Betrokkene werd gehoord door de politie van PZ Brussel Hoofdstad Elsene op 22.12.2025 en in deze beslissing werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Aan de Heer, die verklaart te heten:

Naam : [T.T.]

voornaam : [B.]

geboortedatum : [...]

geboorteplaats : [...]

nationaliteit : Congo (Dem. Rep.)

wordt een inreisverbod voor 3 jaar opgelegd voor het volledige Schengengrondgebied.

Wanneer betrokkene evenwel in het bezit is van een geldige verblijfstitel afgeleverd door één van de lidstaten, dan geldt dit inreisverbod enkel voor het grondgebied van België.

De beslissing tot verwijdering van 22.12.2025 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan;

Om de volgende reden(en) gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van 3 jaar:

Volgens het administratief verslag opgesteld door de politiezone van PZ Brussel Hoofdstad Elsene op 22.12.2025 werd de betrokkene op heterdaad betrapt op feiten van winkeldiefstal.

Gezien de ernst van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden. Betrokkene heeft niet getwijfeld om de openbare orde te schaden. Gelet

op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en het handhaven van de openbare orde, is een inreisverbod van 3 jaar proportioneel.

Betrokkene verklaart niet een gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben. Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister rekening gehouden met de specifieke omstandigheden, zoals bepaald in artikel 74/11."

1.5. Op 24 december 2025 dient verzoeker in het gesloten centrum 127bis een verzoek om internationale bescherming in.

1.6. Een vergelijkend vingerafdrukkenonderzoek toont aan dat verzoeker reeds een verzoek om internationale bescherming had ingediend in Frankrijk op 5 september 2023.

1.7. Op 12 januari 2026 wordt een terugnameverzoek gericht aan de Franse autoriteiten in toepassing van de Verordening EU Nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (de Dublin III-verordening).

1.8. Op 26 januari 2026 stemmen de Franse autoriteiten in met de terugname van verzoeker conform artikel 18(1) b van de Dublin III-verordening.

1.9. Op 28 januari 2026 treft verweerder een beslissing tot overdracht (bijlage 26quater).

1.10. Op 10 februari 2026 wordt verzoeker overgebracht naar de Franse grens.

2. Samenvoeging

De beroepen hangen zo nauw samen dat vaststellingen gedaan of beslissingen genomen met betrekking tot het ene beroep, een weerslag zullen hebben op de uitkomst van het andere, zoals hierna zal blijken. In het kader van een goede rechtsbedeling worden de zaken samengevoegd.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst erop dat de ontvankelijkheid van het beroep een zaak is die de openbare orde raakt en die desnoods ambtshalve dient te worden onderzocht.

3.2 Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) kunnen slechts beroepen voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (Parl.St. Kamer, 2005-06, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. Baert en G. Debersaques, Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Een verzoeker beschikt over dit rechtens vereiste belang indien twee voorwaarden vervuld zijn: hij dient door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel te ondervinden, en de vernietiging van die rechtshandeling moet hem een direct en persoonlijk voordeel opleveren, hoe miniem ook.

Het belang waarvan een verzoeker blijf moet geven, dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep en de verzoeker moet dat belang behouden gedurende de gehele beroepsprocedure, tot op het ogenblik van de uitspraak. Het belang kan teloorgaan door omstandigheden die zich in de loop van het geding voordoen. De aard van het belang kan evenwel evolueren, maar de verzoeker moet minstens aannemelijk maken dat de vernietiging hem een concreet voordeel oplevert.

De Raad merkt op dat wanneer het belang van een verzoeker in vraag wordt gesteld, hij hieromtrent een duidelijk standpunt dient in te nemen en de nodige gegevens dient aan te brengen die uitsluitel geven

omtrent het al dan niet bestaan van dit belang (RvS 26 januari 2007, nr. 167.149; RvS 18 december 2012, nr. 221.810; RvS 7 januari 2015, nr. 229.752).

3.3. De Raad wijst erop dat een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering, genomen op grond van de artikelen 7 en 74/14 van de Vreemdelingenwet, moet worden aanzien als de uitvoering van de artikelen 6 en 7 van de richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven (hierna: de Terugkeerrichtlijn). Het bevel om het grondgebied te verlaten komt zodoende voor als een terugkeerbesluit in de zin van de Terugkeerrichtlijn. De beslissing tot terugleiding naar de grens, die al dan niet tezamen met een bevel om het grondgebied te verlaten kan worden getroffen, moet worden aanzien als een besluit inzake verwijdering in de zin van artikel 8 van de Terugkeerrichtlijn.

Een “*terugkeerbesluit*” is volgens artikel 3, 4 van de Terugkeerrichtlijn de administratieve of rechterlijke beslissing of handeling waarbij wordt vastgesteld dat het verblijf van een onderdaan van een derde land illegaal is of dit illegaal wordt verklaard en een terugkeerverplichting wordt opgelegd of vastgesteld.

Artikel 3, 3 van de Terugkeerrichtlijn definieert de term “*terugkeer*” als het proces waarbij een onderdaan van een derde land, vrijwillig gevolg gevend aan een terugkeerverplichting of gedwongen, terugkeert naar: zijn land van herkomst, of een land van doorreis overeenkomstig communautaire of bilaterale overnameovereenkomsten of andere regelingen, of een ander derde land waarnaar de betrokken onderdaan van een derde land besluit vrijwillig terug te keren en waar deze wordt toegelaten. Deze bepaling werd omgezet in artikel 1, 5° iuncto 1, 6° van de Vreemdelingenwet.

Het bestreden inreisverbod vormt verder het accessorium van het bevel om het grondgebied te verlaten en kadert evenzeer binnen de toepassing van de Terugkeerrichtlijn (artikelen 3, 6° en 11 van de Terugkeerrichtlijn).

3.4. Uit informatie van de Dienst Vreemdelingenzaken, aan de Raad overgemaakt op 17 maart 2026 blijkt dat verzoeker een verzoek om internationale bescherming indiende in het gesloten centrum 127bis op 24 december 2025. Uit vergelijkend vingerafdrukkenonderzoek bleek vervolgens dat verzoeker reeds een verzoek om internationale bescherming had ingediend in Frankrijk op 5 september 2023. Op 26 januari 2026 stemden de Franse autoriteiten in met de terugname van verzoeker conform artikel 18(1) b van de Dublin III-verordening. Vervolgens nam verweerder op 28 januari 2026 een beslissing tot overdracht (bijlage 26quater) ten aanzien van verzoeker, waarna verzoeker effectief werd overgebracht naar de Franse grens.

3.5. Gelet op het feit dat verzoeker een verzoeker om internationale bescherming is die onder het toepassingsgebied van de Dublin III-verordening valt zoals blijkt uit de voormelde bijlage 26quater, valt hij niet langer onder het toepassingsgebied van de Terugkeerrichtlijn. De Dublin III-verordening prevaleert immers als *lex specialis* boven de Terugkeerrichtlijn en sluit een terugkeer in de zin van de Terugkeerrichtlijn uit. Zo kan in het Terugkeerhandboek worden gelezen: “*de onderdaan van een derde land heeft de status van asielzoeker in de eerste lidstaat (lopende procedure, nog geen definitieve beslissing): de Dublinverordening is van toepassing op basis van het onderliggende beginsel dat elke onderdaan van een derde land die in een van de lidstaten een asielverzoek indient zijn behoefte aan internationale bescherming volledig door één lidstaat moet laten beoordelen. Een lidstaat kan die onderdaan van een derde land niet naar een derde land terugsturen; wel kan een lidstaat die onderdaan naar de op grond van de Dublinverordening verantwoordelijke lidstaat sturen om er zijn verzoek te laten behandelen.*” (punt 5.3).

3.6. Met het besluit verzoeker ter behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming over te dragen aan Frankrijk, heeft verweerder dan ook de bestreden bijlagen 13septies impliciet maar zeker opgeheven.

3.7. Het bestreden inreisverbod vermeldt:

“De beslissing tot verwijdering van 22.12.2025 gaat gepaard met dit inreisverbod.”

Artikel 74/11, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet waarnaar in het bestreden inreisverbod uitdrukkelijk wordt verwezen, bevestigt dat: *“De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod [...]”*.

Er is geen inreisverbod mogelijk zonder beslissing tot verwijdering (RvS 18 december 2013, nr. 225.871 en RvS 26 juni 2014, nrs. 227.898 en 227.900).

3.8. Nu de beslissing tot verwijdering van 22 december 2025, waarop het bestreden inreisverbod expliciet steunt, impliciet maar zeker werd opgeheven kan niet anders dan worden vastgesteld dat het inreisverbod ook werd opgeheven.

3.9. Bijgevolg kan een eventuele vernietiging van de bestreden bijlage 13septies en bijlage 13sexies, in de huidige omstandigheden, verzoeker geen nut meer verschaffen.

3.10. Ter terechtzitting wordt gevraagd naar het actueel belang dat verzoeker in deze concrete omstandigheden nog heeft bij voorliggende beroepen. De raadvrouw van verzoeker stelt zich naar de wijsheid van de Raad te gedragen.

Verweerder is niet aanwezig noch vertegenwoordigd op de zitting zodat hij verzaakt aan de mogelijkheid om zijn standpunt aangaande het voorgaande uiteen te zetten.

3.11. De Raad stel vast dat verzoekers belang bij de beroepen is teloorgegaan als gevolg van de opheffing van de bestreden beslissingen waar door deze niet meer kunnen worden uitgevoerd. De beroepen tot nietigverklaring zijn, nu verzoeker niet (langer) doet blijken van het rechtens vereiste belang, onontvankelijk

4. Korte debatten

De beroepen tot nietigverklaring zijn onontvankelijk Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vorderingen tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, worden derhalve samen met de beroepen tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers 356338 en 356339 worden gevoegd.

Artikel 2

De vorderingen tot schorsing en de beroepen tot nietigverklaring worden verworpen

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig april tweeduizend zesentwintig door:

M. CLAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

M. CLAES